

РЕШЕНИЕ

№ 5160

гр. София, 29.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 29.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6269** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на М. Р. М., лишен от свобода, изтърпяващ наказанието в ЗОЗТ „К.“ срещу Заповед № 80 от 22.6.2022 г. на Началника на ЗОЗТ „К.“, с която за нарушение на чл. 96, т. 3, чл. 97, т. 5, чл. 100, ал. 1, ал. 2, т. 1, чл.100, ал.2 т.5 ЗИНЗС на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание по чл. 101, т. 7 ЗИНЗС "изолиране в наказателна килия за срок от 5 /пет/ денонощия". С жалбата се настоява, че оспорваната заповед е незаконосъобразна като постановена в противоречие с материалноправните разпоредби и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Искането е отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата и моли същата да бъде уважен. В хода по съществото на делото М. Р. М. излага допълнителни твърдения, че същият е с влошено здравословно състояние - страда от „астма“ и това не е взето предвид от наказващия орган.

Ответникът – Началникът на ЗОЗТ „К.“, редовно уведомен, се представлява от юрк.М., която застъпва становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и след преценка на фактите, изведени от събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна следното:

Понастоящем М. Р. М. изтърпява наказание "лишаване от свобода" в ЗОЗТ „К.“. Дисциплинарната отговорност на л. св. М. е ангажирана за това, че при извършена проверка в Затвора В. е установено, че на 14.06.2022г. около 23, 15 часа, във връзка с

възникнал проблем в 4-то спално помещение на 3 група, съвместно с група надзиратели е отворено спалното помещение, извършено е претърсване и личен обиск на лишените от свобода. В хода на мероприятиято, на обща маса е намерена един брой бутилка с около 100.00 милилитра безцветна течност с мирис на алкохол, иззета по надлежния ред. На л.с. М. М. и Ц. Ц. са извършени тестове с дрегер, като отчетените резултати са положителни, а именно:

- За л.св. М. Р. М. е отчетен резултат на концентрация на алкохол в кръвта – 0,77 промила на хиляда;

- за л.св. Ц. С. Ц. е отчетен резултат на концентрация на алкохол в кръвта – 0,47 промила на хиляда;

В писмените си обяснения по случая, л.св. М. потвърждава отчетените стойности и извършения му тест за алкохол, като обяснява, че си е мил зъбите с вода за уста.

На 21.06.2022 г. е съставена докладна записка от С. М., ИСДВР на 1/2/3 гр. в ЗО „К.“ относно извършената проверка по ДЗ № 636/15.06.2022г. В докладната записка подробно е описана установената фактическа обстановка във връзка с извършеното нарушение и доказателствата по доказването му – докладна записка с две обяснения на лишените от свобода, 2 бр. протоколи за изземване и претърсване, както и съобщение до ГД „ИН“.

На 22.06.2022 г. е издадена процесната Заповед № 80, с която на л. св. М. Р. М. е наложено дисциплинарно наказание "изолиране в наказателна килия за срок от 5 /пет/ денонощия", която е съобщена на наказаното лице, предвид отбелязаното върху самия акт.

По делото са приобщени като доказателства дисциплинарната преписка, както и представените в с.з. доказателства за извършения преди налагане на наказанието медицински преглед на лицето.

От правна страна.

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл.111, ал.1 ЗИНС. Предвид това същата процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и неоснователна.

Предмет на настоящото производство е Заповед № 80 от 22.6.2022 г. на Началника на ЗОЗТ „К.“, с която за нарушение на чл. 96, т. 3, чл. 97, т. 5, чл. 100, ал. 1, ал. 2, т. 1, чл.100, ал.2 т.5 ЗИНЗС на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание по чл. 101, т. 7 ЗИНЗС "изолиране в наказателна килия за срок от 5 /пет/ денонощия".

Заповедта е издадена от компетентен орган, съобразно правомощията му по чл.104, ал.2 ЗИНЗС и в предвидената писмена форма.

Съдът не установи нарушение на процедурата по установяване на дисциплинарното нарушение и налагане на дисциплинарното наказание. На жалбоподателя е предоставена възможност да даде писмени обяснения, от която не се е възползвал. Предвид това съдът приема, че е спазено е изискването на чл. 105, ал.1 от ЗИНЗС преди налагане на наказанието задължително да се изслуша нарушителят.

Относно спазването на установената форма, съдът приема, че заповедта не отговаря на изискванията за реквизити по чл.59, ал.2, т.4, въпреки, че съдържа фактически мотиви и правни изводи. Това е така, доколкото в нея ответникът не е посочил една от предпоставките за налагане на наказанието „изолиране в наказателна килия“, а именно наличието на системни нарушения по чл.100, ал.2, т.5 ЗИНЗС . Съгласно чл.102, ал.1 от ЗИНЗС при определяне на дисциплинарното наказание се вземат

предвид характерът и тежестта на извършеното нарушение, отношението на лишения от свобода към него, поведението му преди това и здравословното му състояние. Разпоредбата на чл.2 гласи, че дисциплинарните наказания по чл.101, т.7 и 8 могат да се налагат само при извършено дисциплинарно нарушение по чл.100, ал. 2, т. 4, 6, 7 или 8, както и при системни нарушения по чл.100, ал. 2, т. 1, 2, 3 или 5 от ЗИНЗС.

С оглед разпоредбата на чл. 96, т. 3 от ЗИНЗС лишените от свобода са длъжни да спазват установените за тях правила, а нормата на чл. 97, т. 5 от ЗИНЗС установява изрична забрана лишените от свобода да употребяват спиртни напитки и наркотични вещества. Видно от представения по делото протокол за претърсване и обиск, в спалното помещение на жалбоподателя безспорно е открит алкохол, като л.св. М. не оспорва установеното с дрегер наличие на алкохол в кръвта си, независимо от неговите твърдения, че си е измил зъбите с „Л.“.

Видно от събраните по делото доказателства, не е налице разминаване, противоречие или липса на логична връзка между посоченото в докладните записки и дадените във връзка с установяване на дисциплинарното нарушение писмени обяснения, което налага извод за законосъобразно провеждане на дисциплинарното производство. Съдът счита извършеното нарушение за безспорно установено.

Съдът съобрази, че в производствата по налагане на дисциплинарни наказания дисциплинарно наказващият орган действа в условията на обвързана компетентност, тъй като винаги при установяване на деяния /действия или бездействия/, притежаващи белезите на дисциплинарни нарушения по чл. 100, ал. 1 и 2 ЗИНЗС, е длъжен да наложи на нарушителя дисциплинарно наказание, освен ако е изтекла една година от извършването му или два месеца от откриване на нарушението, което в процесния случай не е налице. Органът няма право на свободна преценка дали във всеки случай да наложи съответстващото на констатираното нарушение дисциплинарно наказание, или не. Видно от приложените по делото доказателства, органът закономерно е наложил на л. св. М. М. наказание за извършено от него дисциплинарно нарушение.

Органът по дисциплинарното производство разполага с оперативна самостоятелност единствено при определяне вида и размера на наказанието, но дори в този случай е длъжен да действа в рамките, установени в закона – чл. 102, ал. 1 ЗИНЗС. Според цитираната разпоредба, при определяне на дисциплинарното наказание се вземат предвид характерът и тежестта на извършеното нарушение, отношението на лишения от свобода към него, поведението му преди това и здравословното му състояние. Констатираните нарушения са квалифицирани правилно от ответника като такива по чл. 96, т. 3, чл. 97, т. 5, чл. 100, ал. 1, ал. 2, т. 1, чл.100, ал.2 т.5 ЗИНЗС. Съгласно чл. 102, ал. 1 от ЗИНЗС при определяне на дисциплинарното наказание, се вземат предвид характера и тежестта на нарушението, отношението на дееца към него, поведението му преди това и здравословното му състояние. В разпоредбата на чл. 102, ал. 3 от ЗИНЗС е уточнено значението на здравословното състояние на лицето, а именно за определяне момента на изтърпяването му, като същото може да бъде отложено до оздравяването му. По аргумент за противното от чл. 102, ал. 3 от ЗИНЗС, както и предвид определенията за дисциплинарно нарушение и целта за налагане на дисциплинарно наказание, здравословното състояние не може да бъде основание, което отрича дисциплинарната отговорност и преклудира материалното право да бъде ангажирана. Здравословното състояние се преценява с оглед възможността за изпълнение на наложеното наказание, каквито са основните принципи на наказателното и пенитенциарното право – изтърпяването не може да

бъде страдание в повече от необходимо присъщото, а когато и то е прекомерно, тогава се преценява дали да бъде отложено, съответно да не се търпи. Компетентността е на медицинските специалисти при МЦ от затворите, съгласно чл. 146, ал. 1, т. 2 от ЗИНЗС – те могат да предложат да се отложи или да се отмени изпълнението на наложеното наказание. Съвкупната преценка на разпоредбите на чл. 102, ал. 1 вр. с ал. 3 вр. с чл. 146, ал. 1, т. 2 от ЗИНЗС сочи на извод, че здравословното състояние определя възможността да се търпи наложеното дисциплинарно наказание като няма значение за съществуване на материално правното основание за неговото налагане. Наведените от жалбоподателя доводи за влошеното му здравословно състояние поради заболяване „астма“ не се удостоверява от приложените по делото доказателства.

Видно от отбелязването на процесната заповед (лист 39 и 40 от делото), жалбоподателят е прегледан на 01.07.2022г. от д-р А., лекар ординатор в медицинската служба към ЗО К.. Установена е артериална хипертония I-ва степен, като заключението на лекаря в този случай е, че може да търпи наказателна килия.

На същата дата л.св. М. е направил „припадък“, измерено е артериалното му налягане 150/110 без данни за епилепсия и е направено заключение да се отложи наказателната килия до 04.07.2022г.

На 05.07.2022г. л.св. М. е прегледан отново поради влошено здравословно състояние и е изпратен за консултация в СБАЛЛС.

От прегледа, извършен на 13.07.2022г. заключението е: направените изследвания са в норма, чисто везикуларно дишане, артериално налягане 130/90, поради което лицето може да търпи наказателна килия.

В процесния случай няма каквито и да било медицински данни (медицинска документация), от която да е видно, че л.св. М. страда от астма, което от своя страна да изключва възможността за налагане на наложеното наказание след 13.07.2022г., когато е дадено медицинското становище. По делото не са ангажирани доказателства в тази насока от жалбоподателя, с оглед на което съдът преценява като недоказани твърденията, изложени от л. св. М. М. в открито съдебно заседание на 29.07.2022г.

Оспорената Заповед № 80 от 22.6.2022г. е и в съответствие с целта на закона – осигуряване на ред в затвора и осигуряване поправително и превъзпитателно действие спрямо нарушителя и спрямо останалите лишени от свобода. Преследваната с процесната заповед цел не е различна от законовата, респ. не е налице превратно упражняване на власт. Още повече-жалбоподателят не съсредоточи защитната си теза в посока да докаже, че не е извършил дисциплинарното нарушение, за което му е наложено дисциплинарно наказание.

Процесната заповед не е незаконосъобразна, а изложените в жалбата твърдения в обратния смисъл са недоказани и съответно – неоснователни.

Предвид измененията на ЗИНЗС, публикувани в ДВ, бр. 105 от 2020 г., решенията на първоинстанционния съд са окончателни.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, във вр. § 46, ал. 1 от ДР на ЗИНЗС, Административен съд – София-град, III отделение, 7-ми състав състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Р. М., лишен от свобода, изтърпяващ наказанието в ЗОЗТ

„К.“ срещу Заповед № 80 от 22.6.2022 г. на Началника на ЗОЗТ „К.“, с която за нарушение на чл. 96, т. 3, чл. 97, т. 5, чл. 100, ал. 1, ал. 2, т. 1, чл.100, ал.2 т.5 ЗИНЗС на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание по чл. 101, т. 7 ЗИНЗС "изолиране в наказателна килия за срок от 5 /пет/ денонощия".
Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: